

عنوان مقاله:

دستاوردها و کاستی های حقوق بین الملل در خصوص به کار گیری کودکان در درگیری های مسلحانه غیر بین المللی

محل انتشار:

فصلنامه اندیشه های حقوق عمومی، دوره 11، شماره 20 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

ریتا کهریزی - دانشجوی دکتری حقوق بین الملل عمومی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

پس از جنگ سرد به کارگیری کودکان در درگیری های مسلحانه افزایش چشمگیری داشته، به گونه ای که قریب سیصد هزار کودک در هر لحظه در درگیری های مسلحانه مشارکت دارند و این عمدتاً ناشی از ازدیاد درگیری های مسلحانه غیر بین المللی است. حقوق بین الملل طی چهار دهه اخیر سعی در قاعده مند نمودن به کارگیری کودکان در مخاصمات غیر بین المللی داشته است. حاصل این تلاش ها پروتکل دوم الحاقی ژنو (۱۹۷۷)، کنوانسیون حقوق کودک (۱۹۸۹) منشور آفریقای حقوق و رفاه کودک (۱۹۹۰) اساسنامه دیوان کیفری بین المللی (۱۹۹۸) کنوانسیون ۱۸۲ سازمان بین المللی کار (۱۹۹۹)، پروتکل اختیاری کنوانسیون حقوق کودک (۲۰۰۰) و اصول و تعهدات پاریس (حقوق نرم) (۲۰۰۷) بوده است. بیشتر این اسناد حقوقی سن ۱۵ سال را حداقل سن به کارگیری کودکان ذکر کرده اند هرچند در کنوانسیون های اخیر شاهد ارتقای آن به سن ۱۸ سال -البته مشروط به مستقیم بودن نقش کودک یا اجباری بودن به کارگیری - هستیم. با وجود این کاستی های متعددی، همچون سطح پایین حمایت های ارائه شده، تعیین شروط مبهم و قابل تفسیر به رای، غیرقابل اجرا بودن بعضی از شروط حمایتی «توسعه گسسته قواعد حقوقی در شاخه های گوناگون حقوق بین الملل، و بی توجهی به عوامل ریشه ای و زمینه ساز این پدیده نیز وجود دارند.

کلمات کلیدی:

کودک سرپاز، مخاصمات مسلحانه غیر بین المللی، حقوق بشردوستانه، حقوق بشر، حقوق کیفری بین المللی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1699939>

